

Sorry, We Can Not

Contents

Sorry, We Can Not	1
1. Chương 1: #đoản_xin_lỗi_chúng_ta_không_thể_vì....	1
2. Chương 2: #đoản_xin_lỗi_chúng_ta_không_thể_vì....(tiếp)	3
3. Chương 3: #xin_lỗi_chúng_ta_không_thể_vì....(tiếp)	4
4. Chương 4: #xin_lỗi_chúng_ta_không_thể_vì....(hết)	5

Sorry, We Can Not

Giới thiệu

Thể loại: ngôn, nữ không sạch, ngược, SETên khác : xin lỗi, chúng ta không thể Một câu chuyện tình

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sorry-we-can-not>

1. Chương 1: #đoản_xin_lỗi_chúng_ta_không_thể_vì....

Cô và anh hai người cứ tưởng sẽ mãi là cặp tình nhân hạnh phúc nhất....nhưng không mẹ anh đến ném vào mặt cô một xấp tiền bảo cô rời xa anh....vì anh sắp phải lấy vợ rồi, cô đau lòng trả tiền lại cho mẹ anh ngậm đắng nuốt cay cùng tiểu báo bối mới 4 tuần trong bụng rời đi.

6 năm sau

Anh hiện tại đã là một CEO của một tập đoàn lớn, tính cách anh cũng thay đổi trở thành một tổng tài độc đoán, tàn nhẫn.

Cứ tưởng 6 năm sau hai người cứ thế trở thành hai người xa lạ, nhưng không.....anh vô tình nhìn thấy cô trên đường nhưng giờ cô đã khác thay đổi rất nhiều với cách ăn mặc sexy khuôn mặt với lớp phấn dày, cô từng nói cô rất ghét những cô gái thể loại này nhưng nhìn cô xem. Cô tiến đến khoác tay một người đàn ông mập béo vui vẻ bước lên xe, anh nhìn mà khinh bỉ cứ tưởng 6 năm cô bỏ anh sẽ rất sung sướng hạnh phúc thì ra lại đi làm một con đĩ....bỏ anh đi làm một con đĩ haha...haha

Chân dài xẩy bước đến chiếc xe cô lên mạnh tay kéo mạnh cô ra làm lão béo giật mình.....ai không nhận ra đây là CEO nổi tiếng chứ....mở miệng cười nói nịnh hót bao điều anh không quan tâm lạnh lùng kéo cô đi, cô không giãy dựa ngoan ngoãn đi theo anh. Đẩy mạnh cô lên xe chính mình cũng vậy, không một lời lái xe đến khách sạn gần nhất thuê phòng. Đẩy cô lên chiếc giường trắng thân thể to lớn đè lên thân thể gầy gò của cô không biết là do “vận động” nhiều hay là do thiếu ăn thiếu ngủ mà nhìn cô thật xanh xao gầy gò

- Bỏ tôi đi làm một con đĩ _Anh lạnh lùng nhìn cô, cô không nhìn anh đây là người cô từng yêu sao....không anh không phải như vậy người cô yêu không phải à người lạnh lùng này....nhưng là thật chính là anh

- Đúng vậy, tôi cần tiền _Cô trả lời, nghe cô nói anh càng thêm tức giận:- Tôi không thỏa mãn cô sao, không cho cô tiền sao? được cô đã muốn thì tôi chiều _Nói rồi anh mạnh bạo xé đi chiếc váy đỏ rực mỏng tanh của, cảnh xuân lộ ra.....chết tiệt cô không mặc bra...cũng đúng một con đĩ cần gì biết đến tự trọng

Động thân cự long to lớn tiến thẳng vào hoa huyết thật chặt....nhưng nhìn cô kìa cô không rên rỉ chỉ nắm chặt gras giường mà chịu đựng....trên khuôn mặt không chút biểu cảm....chán chường anh rút ra, đứng dậy cài lại khóa quần, lấy bóp tiền trong túi móc vài tờ 500k ném thẳng mặt cô:- Thứ cô cần, đồ đàn bà đê tiện _Nói rồi anh bỏ đi, bỏ lại lợm nhợm tờ tiền lên cô cười....cười như điên dãi nước mắt nóng hổi rơi ra:- Đúng vậy tôi cần tiền.....tôi cần tiền.....chỉ cần tiền

Cố gắng mặc lại bộ váy đã rách đi vài phần bỏ đi

Trong bệnh viện

- Bệnh tình của con gái cô quả thật rất xấu....tôi nghĩ cô nên _Bác sĩ ôn tồn nói, quả thật ông rất thương cô gái này....một mình nuôi con

- Tôi hiểu, cảm ơn bác sĩ _Cô cúi đầu, bác sĩ chỉ xoa vai cô rồi rời đi, đẩy cửa bước vào phòng nhìn bảo bối tâm can của mình trên giường mà lòng cô đau như bị xé ra, con gái cô....cô không thể mất nó

- Mẹ...sao mẹ lại rơi nước mắt _Cô bé trên giường mở đôi mắt tròn xoe nhìn cô ngây thơ hỏi

- À..bụi bay vào thôi con, con thấy sao rồi _Cô mỉm cười dùng tay lau đi những giọt nước mắt tiến đến bên giường

- Dạ con khỏe lắm ạ _Cô bé vui vẻ trả lời, cô rất thương người mẹ của mình cô rất hiểu bệnh tình của mình nhìn mẹ vì mình mà như vậy cô cũng thật đau lòng

- Ủ...con muốn ăn gì không mẹ mua cho con _Cô mỉm cười hỏi nhìn cô con gái trước mặt bao nhiêu chuyện buồn cô đều có thể gượng cười được.

- Dạ...con muốn ăn cháo gà ạ _Cô bé với giọng trẻ con nói

- Được, đợi mẹ _Cô xoa đầu cô bé rồi rời đi

Cô đi suy nghĩ những chuyện tương lai, nếu mất con gái cô sẽ ra sau, đột nhiên phía trước tối sầm nhưng may có người đỡ cô...mùi hương này là anh

- Không sao chứ? _Anh đỡ cô lo lắng hỏi

- Không sao, cảm ơn _Cô xua tay đẩy anh ra, lùi lại vài bước

- Cần né tôi vậy sao?

- Không có, tôi đi trước _cô lách người qua anh bỏ đi

- Đê tiện _Anh nhìn theo cô tàn nhẫn nói rồi xẩy bước đi theo hướng ngược với cô.

2. Chương 2: #đoản_xin_lỗi_chúng_ta_không_thể_vì...._(tiếp)

Con gái cháo gà con thích này_Cô trên tay là một hộp cháo gà, vẻ mặt vui vẻ bước vào nhưng không bên trong không có ai con gái cô đâu rồi

-Linh nhi...con đâu rồi?_Bỏ hộp cháo gà xuống chạy xung quanh tìm nhưng không có, cảm giác lo sợ ập đến....con gái cô....

-Mẹ....con ở đây_Tiếng Linh nhi vang lên, quay lại thấy con gái mình thì vui mừng nhưng....con gái cô đang ở trên tay anh

-Con gái cô đây sao?_Anh nhướn mày hỏi

-Đúng vậy chú đẹp trai mẹ con đây_Linh nhi nhanh nhẩu trả lời, bế cô bé bước đến bên cô

-Con đi đâu?_Cô lạnh giọng hỏi

-Dạ....con...con đi đưa điện thoại cho mẹ_Cô bé nhỏ giọng nói, đưa chiếc điện thoại lên trước mặt cô

-Từ nay con không được đi lung tung nữa, nếu lỡ người lạ bắt cóc con rồi sao? nghe rõ chưa_Cô gần giọng nói

-Dạ...._Linh nhi trả lời, anh thấy cô nạt con mình như vậy thì lên tiếng:- Có cần nói lớn như thế không, nó còn nhỏ

-Không mượn anh quan tâm, đi về phòng_Cô liếc anh, kéo tay Linh nhi bỏ đi

-Con bé thật dễ thương, thật giống em Di Di, nhưng...nó cũng có phần giống anh_Anh lẩm bẩm....khoan giống anh? Sao có thể?

-Trợ lý...điều tra cho tôi Tịnh Di Từ 6 năm qua như thế nào_Anh gọi cho trợ lý ra lệnh, anh phải điều tra chuyện gì xảy ra, lúc đó cô bỏ đi mẹ anh nói là do cô đi theo người dìm ông khác...anh vì quá đau nên tin lời mẹ anh, nhưng giờ phải điều tra lại thật rồi.

-Di Di thật ra...em đã ra sao?_anh nhìn vào cửa phòng bệnh của Linh nhi nói thầm trong đầu

Trong phòng.

-Mẹ xin lỗi_Linh nhi cúi đầu tỏ vẻ sợ sệt

-Đừng có chạy lung tung nữa biết không?_Cô trừng mắt nói

-Dạ..

-Linh nhi con có muốn gặp cha con không?_Cô ôm Linh nhi vào lòng, xoa đầu hỏi

-Dạ...con không muốn gặp ba đâu, ba bỏ mẹ con chúng ta phải khổ như vậy, con ghét ba_Linh nhi òa khóc, nói đến lại tủi thân nhìn những người bạn cùng trang lứa hằng ngày đi học đều có ba mẹ đưa đón nhưng còn cô(Linh nhi) lại phải tự đến trường

-Ừ, con ngoan đừng khóc, baba không cần chúng ta, con có mẹ là đủ rồi, ngoan ngủ đi mẹ phải đi làm thêm rồi_Cô đặt Linh nhi nằm xuống hôn nhẹ vào má rồi rời đi, cô không muốn con cô thấy cô khóc.

-

~~Ta là giải phân cách

~~~Chủ tịch đây là hồ sơ về người tên Tịnh Di Từ_Trợ lý bên ngoài đi vào trên tay là một túi hồ sơ, nói về cô

-Nói đi_Anh vừa nhìn vào đồng văn kiện vừa nói, nghe lệnh trợ lý nói:- Tịnh Di Từ, năm nay 26 tuổi 6 năm trước mang bầu bỏ đi, mà....lý do là do...me chủ tịch đến nói ngài chuẩn bị lấy vợ,..3 năm trở lại đây vì con cô ấy bị bệnh bẩm sinh tim nên cô ấy đã đi...đã đi_Trợ lý ấp úng

-Nói tiếp

-Cô ấy đã đi làm nghề.....
-Tôi hiểu...ra ngoài đi _Anh đuổi trợ lí đi
-Di Di, xin lỗi _Anh nói vợ lấy áo khoác gấp gấp chạy đi tìm cô.

CÒN TIẾP

3. Chương 3: #xin_lỗi_chúng_ta_không_thể_vì...._(tiếp)

Di Di đi theo anh _Đến nơi đập vào mắt anh là...cô cùng một chàng trai đang hôn nhau thắm thiết trên đường, tay hắn còn đang sờ soạn trên người cô

-Buông tay ra, tôi phải làm việc _Cô giật tay khỏi anh, gần từng chữ
-Tôi mua đêm nay, bây giờ đi được chưa? _Anh tức giận nói, dám hôn người khác cô đúng là gan to bằng trời mà
-Anh mua bao nhiêu? _Cô không quan tâm anh đang tức giận, mà còn ngên mặt hỏi lại
-Em.... _Anh không nói, vì cô làm anh rất khó xử...mua một đêm của cô là điều anh chưa từng nghĩ
-Không mua nổi thì biến...tôi phải làm việc _Cô lạnh giọng nói, quay mặt bỏ đi cùng chàng trai nãy giờ đang xem kịch vui
-Đứng lại...chúng ta nói chuyện một chút _Anh kéo tay cô lại giọng nói đã nhẹ lại
-Chuyện? chúng ta có chuyện để nói? _Cô nhướn mày hỏi, cô chưa từng tưởng sao bao năm mình còn có chuyện nói với anh
-Một lát thôi được không? _Anh khổ sở nói, anh đã hạ mình cô còn không chịu là anh phải dùng bạo lực
-Được _Cô trả lời, quay qua chàng trai bên cạnh, giọng nói nũng nịu nói:- Honey chờ em chút _Rồi đi cùng anh, nghe cô gọi người đó là honey tim anh rất đau, cô...chưa từng gọi anh bằng honey
-Có chuyện gì nói đi? _Cô lấy trong túi ra một điếu thuốc bật lửa hút vào nhả ra từng đám khói lượn ở trước mặt, không biết từ bao giờ thuốc lá như một liều thuốc làm cô quên đi hết những thứ dơ bẩn mình làm
-Di Di xin lỗi _Anh bắc gác ôm cô vào lòng, cảm giác hạnh phúc xẹt qua nhưng nhanh chóng tan biến, đẩy mạnh anh ra:- Anh làm gì đấy?
-Di Di anh biết tất cả rồi, xin lỗi là do mẹ anh sai...anh không nên nói những lời sỉ nhục em như thế? _Anh về mặt hối lỗi nói, cô nghe thầm khinh bỉ...anh đã lấy vợ mà còn xin lỗi cô.....có phải nực cười quá không?
-Xin lỗi?Anh chẳng phải lấy vợ rồi sao? xin lỗi tôi có ích gì? mau quay về với vợ anh đi _Cô nhếch môi
-Di Di anh không lấy vợ, mẹ anh chỉ bịa đặt thôi _Anh giải thích
-Mặc dù anh không lấy vợ nhưng....tôi không yêu anh nữa? _Cô nhìn anh bằng ánh mắt không cảm xúc nói
-Không em còn yêu anh mà? _Anh nói
-Xin lỗi đã trễ rồi, tôi đi trước _Cô cố gắng kiềm nước mắt, bỏ đi qua anh, thì ra anh vẫn còn yêu cô, thì ra anh chưa từng lấy vợ....nhưng cô giờ không xứng với anh nữa cô bị bám bẩn rồi, thật xin lỗi
-Em....chẳng lẽ muốn con chúng ta không có ba sao? _Anh nói, cô đứng lại anh biết anh làm ba rồi sao....liệu anh có thể giúp Linh nhi chữa bệnh không?

-.....

-Anh biết Linh nhi là con anh, em cũng cho nó mang họ anh mà _Anh nói tiếp, cô quay lại những giọt nước mắt cứ thế nói tiếp nhau rơi xuống

-Linh nhi là con anh....liệu anh có thể giúp nó chữa bệnh không, còi như tôi cầu xin anh?_Cô ghen ngào nói, anh tiến lên ôm lấy cô vào lòng:- Linh nhi là con anh...anh sẽ chữa bệnh cho con....em có thể trở về bên anh không?

-Tôi....không xứng với anh_Cô đẩy anh ra

-Không em xứng...chỉ có em mới xứng, về bên anh nhé_Anh vẫn một mực ôm cô

-Tôi....sẽ suy nghĩ lại_Cô nói, gỡ tay anh:- tôi về trước

-Đừng đi làm nữa_Anh nói, cô không nói chỉ gật đầu

CÒN TIẾP

4. Chương 4: #xin_lỗi_chúng_ta_không_thể_vì...._(hết)

Linh nhi con có muốn gặp ba không?_cô vừa gọt táo cho Linh nhi vừa hỏi

-Con đã nói rồi, nhưng nếu có thể con cũng muốn gặp ba_Linh nhi ngây thơ nói,

-Vậy....nếu chú đẹp trai bữa trước làm cha con thì sao?_Cô dừng tay nhìn thẳng vào Linh nhi hỏi

-Chú đẹp trai hả? Con rất thích chú ấy_Linh nhi mỉm cười nói

-Chú đẹp trai lắm sao?_Anh từ ngoài đi vào trên tay là một con gấu bông to màu hồng phấn

-A....chú đẹp trai....sao chú lại đến đây_Linh nhi bật dậy chạy đến chỗ anh, dang tay bế Linh nhi lên nhìn cô nói:- Chú đến rước mẹ con và con về

-Rước mẹ con và con về?_Linh nhi khó hiểu nhìn cô tỏ ý cho rõ

-À....không có gì đâu con_Cô áp úng nhìn anh trừng mắt cảnh cáo

-Đúng vậy ta là ba con, đương nhiên mẹ con và con phải sống với ba_Anh mặt kệ cô tức giận mà xoa má Linh nhi nói

-Chú là ba con? Không muốn....bỏ con xuống_Linh nhi vùng vẫy

-Sao vậy con?_Cô ôm Linh nhi hỏi

-Ba bỏ mẹ và con....con không muốn_Linh nhi nói, giọt nước mắt thi nhau rơi xuống

-Ba đã về với con và mẹ....ngoan ba sẽ thương con thật nhiều mà_Anh khụy xuống nắm lấy đôi vai nhỏ nhắn của Linh nhi

-Ba nói thật chứ_Linh trở mắt

-Thật....ba thương mẹ và con rất nhiều_Anh mỉm cười

-Mẹ...._Linh nhi quay lại nhìn cô, cô không nói chỉ mỉm cười gật đầu

-Baba....sẽ không bỏ mẹ con con nữa chứ_Linh nhi hỏi

-Tất nhiên ba muốn giữ hai người không kịp nữa là...sao bỏ được_Anh cười nói, cũng lâu rồi anh không cười nhĩ

-Được rồi Linh nhi con mau đi ngủ đi, sức khỏe con không được tốt_Cô nói, Linh nhi ngoan ngoan gật đầu trèo lên giường

-Di Di, em mau dọn đồ qua nhà anh_Anh nói

-Ừ....nhưng anh có thể giúp Linh nhi tìm một quả tim không, bác sĩ nói phải thay tim_Cô ngược nhìn anh ánh mắt dụ đi nói

-Tất nhiên anh sẽ tìm tim cho con, rồi cả nhà 3 chúng ta lại vui vẻ_Anh gật đầu ôm lấy cô vào lòng, cô cũng vòng tay anh ôm anh, mỉm cười hạnh phúc.

Ngày hôm sau, báo đăng tin Chủ tịch Thế Nam tìm tìm cho con gái, một tin khác chủ tịch đột nhiên có một người vợ và con gái 6 tuổi, gây chấn động lan truyền đến tai mẹ anh.

-Thế Nam? Thế Nam con đâu rồi_Mẹ anh vẽ mặt hầm hầm từ ngoài đi vào

-Cháu chào bác_Cô thấy mẹ anh thì cúi đầu chào

-Cô là.....?_Mẹ anh đánh ánh mắt nghi ngờ nhìn cô

-Cháu...là Di Tử_Cô khó khăn nói, đầu cô đau quá rồi

-Di Tử...sao cô lại quay về cô còn muốn quyến rũ con trai tôi_Mẹ anh thấy cô thì ngạc nhiên sao đó tức giận quát

-Cháu không có_Cô lắc đầu

-Hừ.....Tôi muốn cô rời xa nó, những năm qua tôi cũng biết cô làm nghề gì....còn Linh nhi gia đình ta sẽ nuôi con bé_Bà ấy ngồi xuống ghế giọng nói uy quyền như bà hoàng

-Nhưng....._Cô chưa nói hết lời thì đột nhiên mũi cô chảy ra một chất lỏng ấm nóng, cùng lúc cô ngã xuống bất tỉnh

-Này Di Tử cô sao vậy?_Bà ấy hốt hoảng lay cô nhưng cô không tỉnh

-Người đâu...mau gọi cấp cứu....

~Ta là đây phân cách

~~~Bác sĩ cô ấy bị gì thế?_mẹ anh hỏi bác sĩ

-Bà là người nhà cô ấy sao không biết cô ấy bị khối u não giai đoạn cuối không còn sống được bao lâu nữa_Bác sĩ trách móc

-Vậy sao? cảm ơn bác sĩ_Bà ấy cảm ơn rồi bước vào phòng bệnh của cô

-Bác biết rồi sao?_Cô hỏi ánh mắt vô hồn nhìn ra ngoài

-Ừ....ta biết

-Tôi sẽ nghe lời bà rời xa anh ấy nhưng xin bà giúp tôi một chuyện?_Cô nhìn bà ánh mắt cầu xin

-Cô cứ nói

-Tôi mong bà giấu chuyện tôi bị bệnh và chuyện tôi hiến tim cho Linh nhi_Cô khó khăn nói, cô thật không muốn rời xa anh nhưng....

-Được

-Còn một điều nữa tôi mong bà lo cho Linh nhi giùm tôi và đưa bức thư này cho anh ấy_Cô đưa ra bức thư cho bà

-Được, tôi hứa với cô_Mẹ anh nhận lấy bức thư bỏ vào túi xách

-Cảm ơn bà_Cô cúi đầu

-Cô nghỉ ngơi đi tôi sẽ sắp xếp cuộc phẫu thuật ngày mai_Bà ấy nói, rồi quay bước bỏ đi, cô lại nhìn ra ngoài môi nhếch môi cười nhẹ:- Anh phải hạnh phúc nhé

-Linh nhi con biết không có người hiến tim cho con rồi đấy_Anh mỉm cười nói với Linh nhi

-Thật sao? mẹ đâu rồi con phải báo với mẹ_Linh nhi vui mừng

-Mẹ con nói với ba là có việc phải đi đâu đấy_Anh nói

-vậy sao?

-Ngoan một lát nữa là phẫu thuật rồi

-Dạ

1 tiếng sau

Hai chiếc giường hai con người được đẩy vào, cô nhìn Linh nhi đang ngủ mỉm cười, con cô có thể sống cô hy sinh không uống

6 tiếng trôi qua, cơn phẫu thuật rất thành công, anh có hỏi ai là người hiến tim nhưng bác sĩ không nói, bác sĩ chỉ nói người đó yêu cầu không nói tên, anh cũng không quan tâm lắm

-Thế Nam con ra đây một chút?_Mẹ anh đi vào gọi anh, ngạc nhiên sao mẹ anh lại đến đây nhưng cũng đi ra cùng mẹ anh

-Mẹ sao mẹ lại đến đây?_Anh hỏi

-Ta đưa cho con bức thư của Di Tử_Mẹ anh đưa bức thư cho anh

-Thư của Di Tử? mẹ gặp cô ấy?_Anh ngạc nhiên nhận lấy bức thư

-Ừ mẹ đã gặp cô ấy_Mẹ anh gật đầu

-Cô ấy....

-Con đọc đi thư đi_Mẹ anh nói, nhìn bức thư trên tay trong lòng anh rất bất an nhưng vẫn mở ra xem, chữ viết đã bị nhòe đi

” Thế Nam, khi anh đọc bức thư này chắc là em đã không còn trên thế giới nữa rồi, những chuyện trước kia là do mẹ anh gây ra khiến chúng ta hiểu lầm nhau nhưng anh đừng trách bà ấy thân là một người mẹ thì sẽ luôn nghĩ cho con mình, anh biết không lúc em rời bỏ anh em đã mang thai 4 tuần, trong lúc mang thai em đã phát hiện mình bị khối u não nhưng em vẫn cố gắng sinh bảo bối của chúng ta, có lẽ khi sinh Linh nhi bệnh tình của em càng ngày càng nặng, vì không có tiền em đã đi

làm cái nghề mà cả xã hội này khinh bỉ, khi gặp anh em càng muốn tránh xa anh vì em không còn xứng đáng với anh, đến cuối cùng em đã làm việc có nghĩa em hiến tim cho bảo bối chúng ta rồi anh phải chăm sóc con bé hộ em nhé và điều cuối cùng em muốn nói với anh là hãy sống hạnh phúc vui vẻ tìm một người phụ nữ làm mẹ con em nhưng cô ấy phải tốt nhé, đây là câu cuối cùng em nói với anh nhưng chắc anh không nghe được đâu Em yêu anh nhiều hơn bản thân mình, và xin lỗi chúng ta không thể vì em không xứng”

Nước mắt anh rơi ướt đầm cả những dòng chữ, cô rời bỏ anh thật rồi cô lại rời bỏ anh nữa rồi.

-Mẹ....mẹ Di Tử đâu, mẹ nói cho con biết đi tất cả là giả đúng không?_Anh lai vai bà

-Không tất cả là thật, mẹ sẽ đưa con đi đến ngôi mộ của cô ấy

Tại nơi đây chỉ có duy nhất một ngôi mộ được, là do mẹ anh làm cho cô xem như bù đắp những chuyện trước kia

-Di Tử em lại bỏ anh, em thật xấu xa

-.....

-Di Tử con chúng ta đã có thể khỏe mạnh vậy tại sao em không ở lại

-.....

-Anh đã từng nói cả nhà 3 người chúng ta sẽ sống vui vẻ.....nhưng em lại bỏ anh

-.....

-Ba.....mẹ đang ở đây sao?_Linh nhi ngược nhìn anh

-Đúng vậy mẹ con đây

-Sao mẹ lại ở đây? mẹ không muốn ở bên Linh nhi nữa sao?

-Không mẹ đang ở bên một thế giới khác theo dõi hai cha con mình nên con phải sống thật tốt biết không_Anh nhìn vào tấm ảnh trên bia mộ nói

-Vâng con sẽ sống thật tốt như mẹ_Linh nhi ngoan ngoãn gật đầu

-Được rồi, con ra xe trước đi, ba nói chuyện với mẹ con một lát sẽ về

-Vâng

-Di Di....bên kia em phải sống thật tốt

-.....

-Di Di tối rồi anh với con phải về, mai anh lại đến thăm em nhé, yêu em_Anh khụy gối xuống hôn nhẹ lên tấm bia mộ rồi rời đi, anh đâu biết đang có một linh hồn bên cạnh lặng lẽ rơi nước mắt:- Em sẽ đợi anh, yêu anh_Rồi hóa thành những hạt bụi biến mất

~~END

~~Làm thất vọng một số độc giả, quả thật ta muốn kết HE nhưng không ma xui quỷ khiến gì viết thành SE ấy, thông cảm nhé

Hình như ta mắc chứng cuồng ngược thì phải

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sorry-we-can-not>